

הקומץ רבה פרק שליש מנחות

דלא טעם כי מחשב בלשון אכילה סי' דומה לז' קרא לסי' שישקו ליה מלוקחיה אכילה אם אכילה כמו חשב שאלטו לבנים למחר שאלטו אם למחר המסקין בסוף פרק ב' דחמיס (דף נ"א) דמי פינוג מאוס דכתיב ולא יזנוג יזנוג הכלבים וכדו האכלו

מחשבת אכילה חסר כגון שריס אם חשב עליה למזבח להקטיר למחר: **מדאפקינאו רפנא** (פרישיו בלשון אכילה) טעם כי דמי פינוג ומשקבו מו' לז': בלשון אכילה לפיכך: כגון דמי קומץ של מנה להאכל קומץ למזבח למחר: פ"ג: לכי אפי' רחמנא להקטיר בלשון

דלא שגא כי מחשב בלשון אכילה למזבח ול"ש כי מחשב בלשון הקטרה למזבח א"ל **מה אכילה בכייה** אף הקטרה בכייה ולעולם אכילה דאחרת משמע ור"ל איב לכתוב **דמנא א"מ האכל האכל** א"מ א"מ יאכל יאכל כאי **האכל יאכל** ט' שמעיה מינה רחמי אמר ליה רבי יוחנן **לרב אמר ואי מעטא** דר"א משום דבי' הוא כרת נמי ליהויב ובי' תימא ה"ז והא את הוא דאמרה משמיה דרבי יוחנן **מדה ר"א שאין ענוש כרת א"ל** חנאי הוא **אליבא ר"א: איבא למ"ד פסולת דאורייתא ואיבא למ"ד פסולת דרבנן דתניא**

השתם את הזבח: לשחוט מים למד להקטיר מבשרו למד לזבול מאימרו למד כשר ור"ל פוסל להניח פדו למד רבי יוחנן פוסל אמר ר"א פוסל ורבננים מבשרו רבי יהודה אליבא דרמא אליבא דרבנן השתא ומה ר"ה ר"א מחשב בלשון אכילה מבשרו רבנן ור"א כל שכן אמר ר"א **אליבא דאורייתא אף בור"א פוסל ורבננים מבשרו אעמוד היינו ר' יהודה אלא לאו כרת איבא בנייהו ט' (ב) **התם (ד"ה) סבר להניח פסולא בעלמא בתוך כרת נמי מדייב ואתא ר' אלעזר למיבר אדרי ואידי פסול ואין בו כרת לא דבילי עלמא כרת ליבא ט' והבא ג' מחלוקת ברבר ז"ל סבר ברינן פליגי להניח דבר הכל כשר****

אכילה: פס אכילה כתיב פ"ק פשפסב פקטורס כתיב: אם חשב בקמילה להקטיר כים קומץ למחר פינוג: לטולס אכילה דאורטא משפס: קומץ למזבח ושירים לחרס: פ"ג: פסלנ יפכל: מדיק קרא כתיב קרא: **משפס פינוג פריש**: למחשבת **ה' הקטרה בכייה** ומחשבו מחשבה לחילה: איבא למ"ד: ר' אליעזר פסל מחשבתו ומחשבו קרא דמסקין וז"ל ליה כתיב: לטפוס מדפו למפרי אכילה מזבח לחרס: לסקטיר פכפכו למפרי: אכילה חסר למזבח: לטפרי מדפו: לא לבוס וריקא ולא (ס) פסיה: פליכא דפסן: כלימא כתר טעמא דתוחן אמרה למילתיה וכמחן ס"ל בלשמות מדפו למחר: ט' (ח"ק) רבי יהודה דחמ"ו ו' פסול סבר האו הוא דפסול לר' אליעזר אכל נטויה חסי כרת אכילה ור"ל דחמ"ו חסר כו' ט' לטמר שדיק דין אחד לסי מה כחן ליכא כתיב חסר בלשמות חסר בו כתיב: **דבילי פליגי** כרת יפכל: וטעמא דרבי אליעזר לא מחשבתו אפילו לרבי יהודה: ופסל ג' פסולקס בדברי פ"ק כתיב פליגי: דרבי אליעזר גור אמו מחשבה כדכר דרבי פינוג הילק גור בלול כדכר ט' אהוי פסול אכל להניח דברי הכל כתיב דלח אסרה טורה אלא מחשבת אכילה ושניה דככלל אכילה הוא ומקלח דמו אמו כל דמו לא גזרינן: ורבי

גבי אם יזוג קשה הא ומטי ח' דמקשה בלשון אכילה כי דמקשה דמקטרין ואמאי מקטרין כיון דלון מחשבו מחשבה חסר למזבח ומחשבת אכילה חסר ול"ל קב' היא סברא דמקטרין כיון דחקרי אכילה וחסרי הכא בלשון אכילה בלשומים וקלח סימיה דהאס' דהייחיה רחיה דכתיב אכילה בלשון מדכתיב האכלו אם לא טעם דר"ל לחיי' קרא דכתיב (ויקרא ו') אשר האכל האם אם השולה וכתיב (שם ו') ואכלו (האם) והשולה ולא הכלבים ושמה יחיה ליה לחיי' קרא דהאם על של דהיום ומיהו גבי אם דהיום נמי כתיב (שמות כ"ג) וגאלו גדת' ז"ל מיידי האם קרא ולא חזיב יאכלו הכלבים מה מלי לחיי' ובהמקרא ונחה אשר בלוק' סתיה כל תבואתה לאכלו (ויקרא ו') ושמת משום דלח כתיב בלשון אכילה על כתיב: **לכתוב** קרא האכל האכל או יאכל יאכל: כ' האו נוונה בקרא תבול (כ"ג דף ס"ה) גבי 'ורשא ירפא אכל כתיב דהאס' דרין (דף כ"ג) משמע ח' הוא סביב דרס מדרס' וחקרה לא: הוא מלי למדרס טפי מידי ולא אמרין מלח כתיב דרס דרס

או דרס דרס': **מאי** האכל יאכל טעם פריש: משמע דליח ליה לר"א דברה טורה בלשון אכילה וסימיה דבריה בעל' (יבמות דף פ"ג) גבי אם אש ט' (לא דרס וס"ל דכתיב ט') וכן רבי יוחנן פרק חן מעמדין (פ"ג דף כ"ו) דרס האכל ימול ובכוסה פרק ארובה ושומרה יבס (דף כ"ו) דרס אש אש לרבות אש תרס ואשה טעמה ובכוסה פרק האס' האכלה (ל' ק"ה) לא דרס אש אש אלא חמא סכסדי טעורין דרסין פורק בלשון בני חרס ושור בעלמא לא אשכח תא דפליגי האה דרסיקין (חולין י"ג) אש אש לרבות אש העובדי סוככים טעורין דרסין ומדונו כיראל ושור קשה דכתיב ומהמלה (ט"ז) דרס ר"ש אש אש ובפ"ק דקדושין (דף כ) דרס ר"ש אש גאלו יגאל שטה וגואל לחלוץ וכן בפסחים בקרא מ' טעה טמא (ל' ג.) אש אש לחיב זבין ומלרשין ובעולי חרות בפסח טפי ומקו לה כרבי יהודה ור"ש דספרי גשים מפסח טפי ולכ"י לא טפי זכות ומלרשנות ובפרק חל מילתא (ל' ג.) ובכוסה (ל' ט') גבי העבב טעביט קאמר ר"ש דברה טורה בלשון בני חרס ושור קשה מ' יהודה ודרס אש אש בבסא דפסחין וכן ברש בעט כוסים (מד' ל' ג') דרס ר' יהודה אש אש גבי טעק בן יום טעמא כתיב וכן האכל ימול (פ"ג מ"י) סבר רבי יהודה דברה טורה בלשון בני חרס ושור כתיב אלו מילוח משמע ודרס ר"ש האס קסס והבב טעבט ובפ"ק דר"ה (דף ה') פקא טעבט כתיב משמחה ושור קשה מר"ע כפי' חן שומדין (בבב' ל' ט') גבי בני דרסין ר' שמעאל אש ראה ארוא ור"ע קאמר דברה טורה בלשון בני חרס ובכוסה פרק חן מייחוס (דף ס"ה) דרס ליה האס בכריתיה דברה טורה בלשון בני חרס וב' ל' מייחוס (דף ס"ה) ונראה לפרס דתוחן דרס ליה דברה טורה בלשון בני חרס לאו בכל דוכתי איה ליה אלא טעם טעבט ט' לו במקום האס הכפלות מדמא אפי' כתיב אלו קן געולין (מס' ל' י"ג) גבי ואש יאל יאל מסאברא כתיב דברה טורה בלשון בני חרס שלא דרס ושם חמר מרשלוטו משמע דלח מא אפי' להביא רחיה אלא טעם ולא עאלמ' ק בכל המקומות דהא לא מייחוס דרבי גבי שאר פלוגתייהו ואם חמא אפי' מלי קא פרך כתיב האכל (ג"ל ד' ג') גבי אם אש אש ור"ע קאמר דברה טורה בלשון בני חרס ושור כתיב דרסין (דף ג') הניחא למיך דברה טורה והא ללו בכל דוכתי פליגי ועוד למיך דברה טורה נמי מי יחיה מה טעם ט' אש אש דלרס נגוד נדר לרבות יוחס מרס כתיב גבי נדרות דכתיב נדר להאי': **אמר** ליה חנאי היא: משמע דלרבי יוחנן הא דפסול ר"א כתיבא: **היינו** מדאורייתא ור"ע כתיב אכילה מדפריס טעמיה דקרא סימיה דלח כלי' ר"א פוסל אלא מפלג מיכתי ליה דרבי יוחנן כתיב פ"ק דכתיב: **היינו** (ג' י"ג) ור"ל ורשא הכא דחיי' נמי כתיב למקומי: **דר"ה** סבר להניח פסולא בעלמא כתיב כרת נמי מדייב ואתא ר' אלעזר למיבר מאוס דכילה רשא ר' דליכא אלא ב' מחלוקת מדאמרינן' כתיב הכי ג' מחלוקת כדבר מכלל ועוד האסא כתיבא לן דליכא אלא ב' מחלוקת:

מחשבת אכילה חסר כגון שריס אם חשב עליה למזבח להקטיר למחר: **מדאפקינאו רפנא** (פרישיו בלשון אכילה) טעם כי דמי פינוג ומשקבו מו' לז': בלשון אכילה לפיכך: כגון דמי קומץ של מנה להאכל קומץ למזבח למחר: פ"ג: לכי אפי' רחמנא להקטיר בלשון

מחשבת אכילה חסר כגון שריס אם חשב עליה למזבח להקטיר למחר: **מדאפקינאו רפנא** (פרישיו בלשון אכילה) טעם כי דמי פינוג ומשקבו מו' לז': בלשון אכילה לפיכך: כגון דמי קומץ של מנה להאכל קומץ למזבח למחר: פ"ג: לכי אפי' רחמנא להקטיר בלשון

דלא שגא כי מחשב בלשון אכילה למזבח ול"ש כי מחשב בלשון הקטרה למזבח א"ל **מה אכילה בכייה** אף הקטרה בכייה ולעולם אכילה דאחרת משמע ור"ל איב לכתוב **דמנא א"מ האכל האכל** א"מ א"מ יאכל יאכל כאי **האכל יאכל** ט' שמעיה מינה רחמי אמר ליה רבי יוחנן **לרב אמר ואי מעטא** דר"א משום דבי' הוא כרת נמי ליהויב ובי' תימא ה"ז והא את הוא דאמרה משמיה דרבי יוחנן **מדה ר"א שאין ענוש כרת א"ל** חנאי הוא **אליבא ר"א: איבא למ"ד פסולת דאורייתא ואיבא למ"ד פסולת דרבנן דתניא**

השתם את הזבח: לשחוט מים למד להקטיר מבשרו למד לזבול מאימרו למד כשר ור"ל פוסל להניח פדו למד רבי יוחנן פוסל אמר ר"א פוסל ורבננים מבשרו רבי יהודה אליבא דרמא אליבא דרבנן השתא ומה ר"ה ר"א מחשב בלשון אכילה מבשרו רבנן ור"א כל שכן אמר ר"א **אליבא דאורייתא אף בור"א פוסל ורבננים מבשרו אעמוד היינו ר' יהודה אלא לאו כרת איבא בנייהו ט' (ב) **התם (ד"ה) סבר להניח פסולא בעלמא בתוך כרת נמי מדייב ואתא ר' אלעזר למיבר אדרי ואידי פסול ואין בו כרת לא דבילי עלמא כרת ליבא ט' והבא ג' מחלוקת ברבר ז"ל סבר ברינן פליגי להניח דבר הכל כשר****

גבי אם יזוג קשה הא ומטי ח' דמקשה בלשון אכילה כי דמקשה דמקטרין ואמאי מקטרין כיון דלון מחשבו מחשבה חסר למזבח ומחשבת אכילה חסר ול"ל קב' היא סברא דמקטרין כיון דחקרי אכילה וחסרי הכא בלשון אכילה בלשומים וקלח סימיה דהאס' דהייחיה רחיה דכתיב אכילה בלשון מדכתיב האכלו אם לא טעם דר"ל לחיי' קרא דכתיב (ויקרא ו') אשר האכל האם אם השולה וכתיב (שם ו') ואכלו (האם) והשולה ולא הכלבים ושמה יחיה ליה לחיי' קרא דהאם על של דהיום ומיהו גבי אם דהיום נמי כתיב (שמות כ"ג) וגאלו גדת' ז"ל מיידי האם קרא ולא חזיב יאכלו הכלבים מה מלי לחיי' ובהמקרא ונחה אשר בלוק' סתיה כל תבואתה לאכלו (ויקרא ו') ושמת משום דלח כתיב בלשון אכילה על כתיב: **לכתוב** קרא האכל האכל או יאכל יאכל: כ' האו נוונה בקרא תבול (כ"ג דף ס"ה) גבי 'ורשא ירפא אכל כתיב דהאס' דרין (דף כ"ג) משמע ח' הוא סביב דרס מדרס' וחקרה לא: הוא מלי למדרס טפי מידי ולא אמרין מלח כתיב דרס דרס

או דרס דרס': **מאי** האכל יאכל טעם פריש: משמע דליח ליה לר"א דברה טורה בלשון אכילה וסימיה דבריה בעל' (יבמות דף פ"ג) גבי אם אש ט' (לא דרס וס"ל דכתיב ט') וכן רבי יוחנן פרק חן מעמדין (פ"ג דף כ"ו) דרס האכל ימול ובכוסה פרק ארובה ושומרה יבס (דף כ"ו) דרס אש אש לרבות אש תרס ואשה טעמה ובכוסה פרק האס' האכלה (ל' ק"ה) לא דרס אש אש אלא חמא סכסדי טעורין דרסין פורק בלשון בני חרס ושור בעלמא לא אשכח תא דפליגי האה דרסיקין (חולין י"ג) אש אש לרבות אש העובדי סוככים טעורין דרסין ומדונו כיראל ושור קשה דכתיב ומהמלה (ט"ז) דרס ר"ש אש אש ובפ"ק דקדושין (דף כ) דרס ר"ש אש גאלו יגאל שטה וגואל לחלוץ וכן בפסחים בקרא מ' טעה טמא (ל' ג.) אש אש לחיב זבין ומלרשין ובעולי חרות בפסח טפי ומקו לה כרבי יהודה ור"ש דספרי גשים מפסח טפי ולכ"י לא טפי זכות ומלרשנות ובפרק חל מילתא (ל' ג.) ובכוסה (ל' ט') גבי העבב טעביט קאמר ר"ש דברה טורה בלשון בני חרס ושור קשה מ' יהודה ודרס אש אש בבסא דפסחין וכן ברש בעט כוסים (מד' ל' ג') דרס ר' יהודה אש אש גבי טעק בן יום טעמא כתיב וכן האכל ימול (פ"ג מ"י) סבר רבי יהודה דברה טורה בלשון בני חרס ושור כתיב אלו מילוח משמע ודרס ר"ש האס קסס והבב טעבט ובפ"ק דר"ה (דף ה') פקא טעבט כתיב משמחה ושור קשה מר"ע כפי' חן שומדין (בבב' ל' ט') גבי בני דרסין ר' שמעאל אש ראה ארוא ור"ע קאמר דברה טורה בלשון בני חרס ובכוסה פרק חן מייחוס (דף ס"ה) דרס ליה האס בכריתיה דברה טורה בלשון בני חרס וב' ל' מייחוס (דף ס"ה) ונראה לפרס דתוחן דרס ליה דברה טורה בלשון בני חרס לאו בכל דוכתי איה ליה אלא טעם טעבט ט' לו במקום האס הכפלות מדמא אפי' כתיב אלו קן געולין (מס' ל' י"ג) גבי ואש יאל יאל מסאברא כתיב דברה טורה בלשון בני חרס שלא דרס ושם חמר מרשלוטו משמע דלח מא אפי' להביא רחיה אלא טעם ולא עאלמ' ק בכל המקומות דהא לא מייחוס דרבי גבי שאר פלוגתייהו ואם חמא אפי' מלי קא פרך כתיב האכל (ג"ל ד' ג') גבי אם אש אש ור"ע קאמר דברה טורה בלשון בני חרס ושור כתיב דרסין (דף ג') הניחא למיך דברה טורה והא ללו בכל דוכתי פליגי ועוד למיך דברה טורה נמי מי יחיה מה טעם ט' אש אש דלרס נגוד נדר לרבות יוחס מרס כתיב גבי נדרות דכתיב נדר להאי': **אמר** ליה חנאי היא: משמע דלרבי יוחנן הא דפסול ר"א כתיבא: **היינו** מדאורייתא ור"ע כתיב אכילה מדפריס טעמיה דקרא סימיה דלח כלי' ר"א פוסל אלא מפלג מיכתי ליה דרבי יוחנן כתיב פ"ק דכתיב: **היינו** (ג' י"ג) ור"ל ורשא הכא דחיי' נמי כתיב למקומי: **דר"ה** סבר להניח פסולא בעלמא כתיב כרת נמי מדייב ואתא ר' אלעזר למיבר מאוס דכילה רשא ר' דליכא אלא ב' מחלוקת מדאמרינן' כתיב הכי ג' מחלוקת כדבר מכלל ועוד האסא כתיבא לן דליכא אלא ב' מחלוקת:

מחשבת אכילה חסר כגון שריס אם חשב עליה למזבח להקטיר למחר: **מדאפקינאו רפנא** (פרישיו בלשון אכילה) טעם כי דמי פינוג ומשקבו מו' לז': בלשון אכילה לפיכך: כגון דמי קומץ של מנה להאכל קומץ למזבח למחר: פ"ג: לכי אפי' רחמנא להקטיר בלשון

מחשבת אכילה חסר כגון שריס אם חשב עליה למזבח להקטיר למחר: **מדאפקינאו רפנא** (פרישיו בלשון אכילה) טעם כי דמי פינוג ומשקבו מו' לז': בלשון אכילה לפיכך: כגון דמי קומץ של מנה להאכל קומץ למזבח למחר: פ"ג: לכי אפי' רחמנא להקטיר בלשון

דלא שגא כי מחשב בלשון אכילה למזבח ול"ש כי מחשב בלשון הקטרה למזבח א"ל **מה אכילה בכייה** אף הקטרה בכייה ולעולם אכילה דאחרת משמע ור"ל איב לכתוב **דמנא א"מ האכל האכל** א"מ א"מ יאכל יאכל כאי **האכל יאכל** ט' שמעיה מינה רחמי אמר ליה רבי יוחנן **לרב אמר ואי מעטא** דר"א משום דבי' הוא כרת נמי ליהויב ובי' תימא ה"ז והא את הוא דאמרה משמיה דרבי יוחנן **מדה ר"א שאין ענוש כרת א"ל** חנאי הוא **אליבא ר"א: איבא למ"ד פסולת דאורייתא ואיבא למ"ד פסולת דרבנן דתניא**

השתם את הזבח: לשחוט מים למד להקטיר מבשרו למד לזבול מאימרו למד כשר ור"ל פוסל להניח פדו למד רבי יוחנן פוסל אמר ר"א פוסל ורבננים מבשרו רבי יהודה אליבא דרמא אליבא דרבנן השתא ומה ר"ה ר"א מחשב בלשון אכילה מבשרו רבנן ור"א כל שכן אמר ר"א **אליבא דאורייתא אף בור"א פוסל ורבננים מבשרו אעמוד היינו ר' יהודה אלא לאו כרת איבא בנייהו ט' (ב) **התם (ד"ה) סבר להניח פסולא בעלמא בתוך כרת נמי מדייב ואתא ר' אלעזר למיבר אדרי ואידי פסול ואין בו כרת לא דבילי עלמא כרת ליבא ט' והבא ג' מחלוקת ברבר ז"ל סבר ברינן פליגי להניח דבר הכל כשר****

גבי אם יזוג קשה הא ומטי ח' דמקשה בלשון אכילה כי דמקשה דמקטרין ואמאי מקטרין כיון דלון מחשבו מחשבה חסר למזבח ומחשבת אכילה חסר ול"ל קב' היא סברא דמקטרין כיון דחקרי אכילה וחסרי הכא בלשון אכילה בלשומים וקלח סימיה דהאס' דהייחיה רחיה דכתיב אכילה בלשון מדכתיב האכלו אם לא טעם דר"ל לחיי' קרא דכתיב (ויקרא ו') אשר האכל האם אם השולה וכתיב (שם ו') ואכלו (האם) והשולה ולא הכלבים ושמה יחיה ליה לחיי' קרא דהאם על של דהיום ומיהו גבי אם דהיום נמי כתיב (שמות כ"ג) וגאלו גדת' ז"ל מיידי האם קרא ולא חזיב יאכלו הכלבים מה מלי לחיי' ובהמקרא ונחה אשר בלוק' סתיה כל תבואתה לאכלו (ויקרא ו') ושמת משום דלח כתיב בלשון אכילה על כתיב: **לכתוב** קרא האכל האכל או יאכל יאכל: כ' האו נוונה בקרא תבול (כ"ג דף ס"ה) גבי 'ורשא ירפא אכל כתיב דהאס' דרין (דף כ"ג) משמע ח' הוא סביב דרס מדרס' וחקרה לא: הוא מלי למדרס טפי מידי ולא אמרין מלח כתיב דרס דרס

או דרס דרס': **מאי** האכל יאכל טעם פריש: משמע דליח ליה לר"א דברה טורה בלשון אכילה וסימיה דבריה בעל' (יבמות דף פ"ג) גבי אם אש ט' (לא דרס וס"ל דכתיב ט') וכן רבי יוחנן פרק חן מעמדין (פ"ג דף כ"ו) דרס האכל ימול ובכוסה פרק ארובה ושומרה יבס (דף כ"ו) דרס אש אש לרבות אש תרס ואשה טעמה ובכוסה פרק האס' האכלה (ל' ק"ה) לא דרס אש אש אלא חמא סכסדי טעורין דרסין פורק בלשון בני חרס ושור בעלמא לא אשכח תא דפליגי האה דרסיקין (חולין י"ג) אש אש לרבות אש העובדי סוככים טעורין דרסין ומדונו כיראל ושור קשה דכתיב ומהמלה (ט"ז) דרס ר"ש אש אש ובפ"ק דקדושין (דף כ) דרס ר"ש אש גאלו יגאל שטה וגואל לחלוץ וכן בפסחים בקרא מ' טעה טמא (ל' ג.) אש אש לחיב זבין ומלרשין ובעולי חרות בפסח טפי ומקו לה כרבי יהודה ור"ש דספרי גשים מפסח טפי ולכ"י לא טפי זכות ומלרשנות ובפרק חל מילתא (ל' ג.) ובכוסה (ל' ט') גבי העבב טעביט קאמר ר"ש דברה טורה בלשון בני חרס ושור קשה מ' יהודה ודרס אש אש בבסא דפסחין וכן ברש בעט כוסים (מד' ל' ג') דרס ר' יהודה אש אש גבי טעק בן יום טעמא כתיב וכן האכל ימול (פ"ג מ"י) סבר רבי יהודה דברה טורה בלשון בני חרס ושור כתיב אלו מילוח משמע ודרס ר"ש האס קסס והבב טעבט ובפ"ק דר"ה (דף ה') פקא טעבט כתיב משמחה ושור קשה מר"ע כפי' חן שומדין (בבב' ל' ט') גבי בני דרסין ר' שמעאל אש ראה ארוא ור"ע קאמר דברה טורה בלשון בני חרס ובכוסה פרק חן מייחוס (דף ס"ה) דרס ליה האס בכריתיה דברה טורה בלשון בני חרס וב' ל' מייחוס (דף ס"ה) ונראה לפרס דתוחן דרס ליה דברה טורה בלשון בני חרס לאו בכל דוכתי איה ליה אלא טעם טעבט ט' לו במקום האס הכפלות מדמא אפי' כתיב אלו קן געולין (מס' ל' י"ג) גבי ואש יאל יאל מסאברא כתיב דברה טורה בלשון בני חרס שלא דרס ושם חמר מרשלוטו משמע דלח מא אפי' להביא רחיה אלא טעם ולא עאלמ' ק בכל המקומות דהא לא מייחוס דרבי גבי שאר פלוגתייהו ואם חמא אפי' מלי קא פרך כתיב האכל (ג"ל ד' ג') גבי אם אש אש ור"ע קאמר דברה טורה בלשון בני חרס ושור כתיב דרסין (דף ג') הניחא למיך דברה טורה והא ללו בכל דוכתי פליגי ועוד למיך דברה טורה נמי מי יחיה מה טעם ט' אש אש דלרס נגוד נדר לרבות יוחס מרס כתיב גבי נדרות דכתיב נדר להאי': **אמר** ליה חנאי היא: משמע דלרבי יוחנן הא דפסול ר"א כתיבא: **היינו** מדאורייתא ור"ע כתיב אכילה מדפריס טעמיה דקרא סימיה דלח כלי' ר"א פוסל אלא מפלג מיכתי ליה דרבי יוחנן כתיב פ"ק דכתיב: **היינו** (ג' י"ג) ור"ל ורשא הכא דחיי' נמי כתיב למקומי: **דר"ה** סבר להניח פסולא בעלמא כתיב כרת נמי מדייב ואתא ר' אלעזר למיבר מאוס דכילה רשא ר' דליכא אלא ב' מחלוקת מדאמרינן' כתיב הכי ג' מחלוקת כדבר מכלל ועוד האסא כתיבא לן דליכא אלא ב' מחלוקת:

מחשבת אכילה חסר כגון שריס אם חשב עליה למזבח להקטיר למחר: **מדאפקינאו רפנא** (פרישיו בלשון אכילה) טעם כי דמי פינוג ומשקבו מו' לז': בלשון אכילה לפיכך: כגון דמי קומץ של מנה להאכל קומץ למזבח למחר: פ"ג: לכי אפי' רחמנא להקטיר בלשון

הנחת הב"ח
(ה) ג"כ כתיב אכילה
כתיב דה"ק ס"כ כ"ל
וסימיה דר' יהודה משקב

פסולת הכותש פ"ב
ד"ק גורק אכילה כתיב

לא דרס כתיב (ל' וטעמא)
כ"י ד"ק
א"א א"א ד"א ד"א ד"א ד"א

לגימא דרבי יהודה
לגימא דרבי יוחנן
(פרישין ס"ה ח"ג)

דמייה ד"ק
שור ד"ק דמייה ד"ק

ו"ט' טעם פסולת פ"ג
ר"ט א"ל וטעם פ"ק
ס"ה ד"ט וטעם פ"ק
טעמיה דר' ד"ט ח"ג

בלשון הש"ס
חוקי דרס לכוס וכו'
הר"ל ד"ק וכן נכסות
ד"ק ח"ג ח"ג ח"ג ח"ג ח"ג

ד"ק ח"ג ח"ג ח"ג ח"ג ח"ג
ד"ק ח"ג ח"ג ח"ג ח"ג ח"ג

ו"ט' טעם פסולת פ"ג
ר"ט א"ל וטעם פ"ק
ס"ה ד"ט וטעם פ"ק
טעמיה דר' ד"ט ח"ג

בלשון הש"ס
חוקי דרס לכוס וכו'
הר"ל ד"ק וכן נכסות
ד"ק ח"ג ח"ג ח"ג ח"ג ח"ג